

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

fundamentum & posuit & caavit & fodit domū q̄ edificavit viro similis est
 דמא לנברא דבנא ביתא וחפר ועמק וסם שתאסא 48
 in domum plenitudo irrupit plenitudo autē facta est cūm petram super
 על שועא כד הוא דין מלאא אתטרי מלאא כביתא
 fundamentum eius enim erat positum vt ea cōmoueretur potuit & non illam
 הו ולא אשכח דנזיעויהי סימא הות גיר שתאסאתה
 q̄ edifica homini similis est facit & non qui audit & is petram super
 על שועא 49 והו דשמע ולא עבד דמא לנברא דבנא
 flumen in eam erupit & cūm fundamento absque puluere sup domū suā
 ביתה על עפרא דלא שתאסאת וכד אתטרי בה נהרא
 illius domus magna ruina eius & facta est cecidit hora cadē
 בר שעתה נפל והות מפולתה רבא דכיתא הו :

7 Caput
 קפלאון ז

Teiunij Marti in sabbatho vnus ad oblationem
 דקורבא דחר בשבא דד דצונו

ingress. est populi ad auditum omnes sermones absoluisse & eam
 וכד שלם מלא כל הין למשמעתה דעמא על 2
 affectus vnus Centurionis autem seruus Capharnaum Iesus
 ישוע לכפרנחום 2 עבדה דין דקנטרונו אחר עביר
 ad moriendū erat & p̄pinquus apud eū erat charus qui male erat
 הוא בישאית אינא ריקור הוא עלוהו וקרוב הוא לממת ז
 & petens Iudcorum seniores ad eum & misit Iesu de & audiit
 ושמע על ישוע ושרד לותה קשישא דיהודימא ובקע
 autem illi seruum suum viuificaret veniret vt ab eo erat
 הוה מנה איר דנאתמ נחא לעבדוהי : הנון דין 4
 & dicebant studiosē ab eo erāt effragitātes Iesum ad venissent eum
 כד אתו לורת ישוע בעין הו מנה כטילאורת ואמרו
 domū & etiam gentē nost. enim diligit hoc ei cui facias est dignus
 שוא הו דתעבד לה הא 5 רחם גיר לעמן ואר בית
 nobis edifica. ipse synagogā
 כנושתמא הו בנא לן :

48 ἄλλοις δὲ ἐβουλόθητο οἰκοδομησέναι οἰκίαν, ἧς ἑσκαύθη καὶ ἐβούλοτο, καὶ ἔθηκεν ἡμετέροις ὅτι τὴν πέτραν αὐτῆς
 θεοῦ θεμελίωσεν, καὶ οἰκίαν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἔγνωσεν (ἀλλοῦσι αὐτὴν τὴν θεμελίωσεν ὅτι τὴν
 πέτραν αὐτῆς αὐτῆς). 49 ὁ δὲ ἀκούσας αὐτοῦ μὴ ποιήσας, ὁμοίως δὲ ἐβουλόθητο οἰκοδομησέναι οἰκίαν ὅτι τὴν πέτραν αὐτῆς
 αὐτῆς θεμελίωσεν, καὶ οἰκίαν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἔγνωσεν ὅτι τὴν πέτραν αὐτῆς αὐτῆς θεμελίωσεν.

Κεφ. ζ.

1. Ἐπὶ δὲ ἐκλήρωσεν πάντας τὰς ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκουὰς τοῦ λαοῦ, εἰς ἧλθεν εἰς Καφαρναῦμ. 2. Ἐκείνου
 πατρὸς δὲ ἄνθρωπος ἀκαθῶς ἔρχετο ἐμπαρὰ τὴν πόλιν, ὃς ἐλὼν ἀπέβη εἰς τὴν πόλιν. 3. ἀκούσας δὲ αὐτοῦ οἱ
 Ἰουδαῖοι, ἀπίστευον αὐτῷ ὅτι ἔμελλεν εἶναι Ἰουδαῖος. 4. οἱ δὲ
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, πᾶρ ἄνθρωπος αὐτοῦ ἀποστόλου ἐστίν, ὁ ἀκούσας αὐτοῦ ὡς παρὰ τὴν πόλιν
 5. ἀπέβη εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ ὡς παρὰ τὴν πόλιν αὐτοῦ.

D ij

C A P. VII.
 1 C V M autem impleisset
 omnia verba sua in aures
 plebis, intrauit Caphar-naū.

2 Cēturionis autem cuiusd-
 am seruus malē habēs, erat
 moriturus, qui illi erat pre-
 tiosus.

3 Et cūm audisset de Iesu,
 misit ad eum seniores Iudęo-
 rum, rogans eum vt veniret,
 & saluaret seruum eius.

4 At illi cūm venissent ad
 Iesum, rogabant eum solici-
 tē, dicentes ei, Quia dignus
 est, vt hoc illi praestes.

5 Diligit enim gentem sto-
 stram : & synagogam ipse æ-
 dificauit nobis.

6 Iesus autem ibat cum illis. Et cum iam non longè esset à domo, misit ad eum Céturio amicos, dicens, Domine, noli vexari. Non enim sum dignus vt sub tectum meum intres.

7 Propter quod & meipsum non sum dignum arbitratus vt venirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur puer meus.

8 Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: & dico huic, Vade & vadit: & alii, Veni, & venit: & seruo meo, Fac hoc, & facit.

9 Quo audito, Iesus miratus est: & conuersus, sequentibus se turbis dixit, Amen dico vobis, nec in Israel tantam fidem inueni.

10 Et reuersi, qui missi fuerant, domum: inuenerunt seruum, qui languerat, sanum.

11 Et factum est, deinceps ibat Iesus in ciuitatem quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli eius, & turba copiosa.

12 Cùm autem appropinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur, filius vnicus matris suæ: & hæc vidua erat: & turba ciuitatis multa cum illa.

domo à lógè esset multū nō autem cū eum eis erat iens autem Iesus
 ישוע דין אול הוא עמהו כד דין לא כני רחיק מן ביתא
 fatigeris non Dñe mi ei & dixit amicos suos Centurio ad eum misit
 סדר לותה קנטרונא רחמיה ואמר ליה מרי לא העמל
 hoc propter tectum meum sub vtires sum dignus enim ego
 לא נור שוא אנא דתעול תחית כטללי 7 מטל הו
 & sanabitur in verbo dic sed venirem vt ad te dignus fui non ego
 אמא לא שוית דלותך אתא אלא אמר במלתא ונתאמא
 sub sum qui subiectus ego vir enim sum etiam parum
 טלוי 8 אי אנא ניר נברא אנא דמשעבד אנא תחית
 ego & dico milites manib.meis sub & sunt potestate
 טלוי 8 ואת תחית אידי אכטרטוטא ואמר אנא
 hoc vt faciat & seruo meo & venit vt veniat & abir vt eat
 ותא דול ואול ולאחרנא דתא ואתא ולעברי דעכד הדא
 & conuersus est eum admiratus est hæc Iesus autem audisset eum
 עכד 9 כד שמע ון ישוע הליו אתדמר ביה ואתפני
 non quod etiã vobis ego dico post eum que veniebat turbę & dixit
 אמר לבנשא דאתא בתרה אמר אנא לכון דאי לא
 illi & reuersi sunt fidem hæc sicut inueni Israel in dicit
 סת יכריל אשכחת אך הדא היכנותא 10 והפכו הנון
 qui eger illum seruum & inuenerunt in domum q missi fuerant
 ואשתדו לביתא ואשכחו לעבדא הו דכריה
 sanum fuit
 ואתר דלוי 11

ieianij quinq; in sabbatho vnus ad oblationē
 דקורבא דהר בשבת דה דעומא
 Naim cuius nomē in ciuitatem erat iens qui post eum in die & fuit
 והוא ליומא דבתרה אול הוא למדינתא דשמה נאין
 portę appinq; & eum multa & turba cum eo & discipuli eius
 ותא מדינתא עמה ובנשא כניאמא 12 וכד קרב לתרעא
 & ipsa matri suæ erat qui vnicus mortuum eomitantes vidit ciuitatis
 ומדינתא הוא כד מלוי מיתא דיחידיא הוא לאמה והו
 eum ea ciuitatis filiorum multa & turba erat vidua mater
 ונתא ארמלתא הות ובנשא סניאא דבני מדינתא עמהו

6 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπερβλεπε συν αὐτοῖς, ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ μακρὰ ἀπέχοντος ἔπει τις οἰκίας, ἐπιμύησεν αὐτοῖς
 ἕνα τῶν πρῶτος φίλους, λέγων αὐτοῖς, λέγετε μοι σὺ λέγε' ἢ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μισὸν τῶν στήλων εἰσέλθω.
 7 δὲ δὲ εἰσαυτῶν ἠξίωσα παρὸς σὲ ἵσθαι. διὰ τὸ εἶπαι λέγων, καὶ ἰαθῆναι τὸ παιδί μου. 8 καὶ εἰς τὸ εἶπαι
 τὸ εἰμι ἵκανὸς ἵνα μισὸν τῶν στήλων εἰσέλθω, καὶ λέγων τῷ πατρὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ τῷ πατρὶ τῆς θυγατρὸς
 καὶ λέγων, καὶ λέγει' καὶ τῷ δούλῳ μου, πῶν σὺν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ πατρὶ.
 9 αὐτοῦ σὺ δὲ ἔσωτ' ὁ Ἰησοῦς. ἔδωκεν αὐτῷ τὸν υἱὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὸν υἱὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
 ἔσσωτ' αὐτῶν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἄλλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
 12 ὡς δὲ ἦλθεν τὴν πόλιν τῆς πόλεως, καὶ ἶδον ἕνα νεκρὸν ἐφερέμενον ἐπὶ κλισίῳ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 ἔσ' καὶ ὄχλος τῆς πόλεως καὶ ὄχλος τῶν ἀσθενῶν αὐτοῦ.

scias ac ei & dixit super eam & miseratus est Iesus autem vidit eam
 13 **הוה דין ישוע ואתרחם עליה ואמר לה לא תבכין :**
 & ait subsistere eam qui portantes & ij loculum tetigit & accedens
 14 **ואול קרב לערסא והנון דשקילין הוה לה קמו ואמר**
 & cepit mortuus ille & sedit surge ego dico tibi adolescens
 עלימא לך אמר אנא קום : **ויתב הו מותא ושרי**
 homines illos tremor & inuasis matri suae & dedit eum loqui
 לממלרו ויהבה לאמה : **ואחדת דחלתא לאנשא**
 surrexit magnus qd ppheta & diceb. Deum erant & glorificantes omnes
 כלהון ומשבחין הוה לאלהא ואמרין דנביא רבא קם
 sermo de eo & exiit populum suum Deus & visit in nobis
 בן וסער אלהא לעמור : **ונפקת עלוהי מלתא**
 & renuntiarunt que circa eos regionem & in vniuers. Iudae in vniuers. isto
 הרא בכלה יהוד ובכלה אתרא דחד דיהון : **ואשתעיו**
 omnia hae discipuli eius Ioanni
 ליוחנן תלמודיה הלן כלהון :

דחד בשבא דבתר דגמא
 Epiphaniam post in sabbatho vnius

ad eos & misit discipulis suis ex duos Ioannes & vocauit
 19 **וקרא יוחנן לתרין מן תלמודיה ושדר אנון לורת**
 expectamus alium an qui venit es is tunc & ait Iesum
 ישוע ואמר אנת הו הו דאתא או לאחרין הו מסכנינ
 misit nos Baptista Ioannes ei & dicunt Iesum ad & venerunt
 20 **ואתו לורת ישוע ואמרין לה יוחנן מעמדנא שדרין**
 expectamus alium an qui venit es is tunc & ait ad te
 לותך ואמר אנת הו הו דאתא או לאחרין הו מסכנינ
 plagis & a morbis a sanauit multos hora ipsa autem in ea
 21 **בה דין כהי שעתא פניאא אסי מן כורדנא ומן מחותא**
 & respod. vitam fuit tribus excis & multis malignis spiritibus & a
 ומן רורא בישתא ולסניאא סמיא יתב הוא לחוא : **וענא**
 quod vidistis id omne Ioanni dicite ite eis & dixit Iesus
 ישוע ואמר להון ולו אמרו ליוחנן כל מדם דחיותון
 mundatur & leprosi ambulat & claudi vident quia ceci & audistis
 ושמעון דסמיא חוין וחנורא מהלכין ונרבא מתדכין
 euangelizantur & pauperes resurgunt & mortui audiunt & surdi
 וחרשנא שמעון ומיתא קימין ומסכנא מסתברין :

13 Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi, Noli flere.
 14 Et accessit, & tetigit loculum. Hi autem qui portabant, steterunt. Et ait, Adolescens, tibi dico, surge.
 15 Et resedit qui erat mortuus, & cepit loqui. Et dedit illum matri suae.
 16 Accepit autem omnes timor: & magnificabant Deum, dicentes, Quia propheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitauit plebem suam.
 17 Et exiit hic sermo in vniuersam Iudaeam de eo, & in omnem circa regionem.
 18 Et nuntiauerunt Ioanni discipuli eius de omnibus his.
 19 Et conuocauit duos de discipulis suis Ioannes: & misit ad Iesum, dicens, Tu es qui venturus es, an alium expectamus?
 20 Cum autem venissent ad eum viri, dixerunt, Ioannes Baptista misit nos ad te, dicens, Tu es qui venturus es, an alium expectamus?
 21 In ipsa autem hora multos curauit a languoribus suis & plagis, & spiritibus malis: & caecis multis donauit visum.
 22 Et respondens, dixit illis, Euntes renuntiate Ioanni que audistis, & vidistis, Quia caeci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur:

13 **ואי ידעו אודיו ו אלוס, εσπερας χριστου ετι αυτη, και εστι αυτη, μη λαωε.** 14 **και προσελθων ηψαθη**
 της ορου· οι δε βασιλζοντες εδουσαν· και εϊπε, ισαϊσας, ου λεγω, ελεφθωκ. 15 **και δε εκαθιστο ο νεκρος, και ηρ-**
 ζατο λαειν, και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου. 16 **ηαβε δε σδός πύργος, και εδδξαζον τον Σιδον, λεζοντες, απ**
 σωσ ητης μεζης· εζηγηρται οι ημεις, και οτι επισα· ψατο ο Σιδος τον λαον αυτου. 17 **και ελληδον ε δοςος εει**
 οι ολη τη Ιουδαία εβελ αυτου, και οι παση τη εβελζαρω. 18 **και απογρησεν αυ Ιωαννη οι μαθηται αυτου εβελ πα-**
 τω λουτου. 19 **και σωσ ακαλισημυρος δυο λιναι ηβλ μαθηται αυτου ο Ιωαννης, επημψι σωσ τον Ιουσαιω, λι-**
 γωσ, ου εϊ ο βζαζεμυρος, η δησιν σωσ δονακωμωμ, 20 **εβελζαζον οι θωρε, εϊπεν, Ιωαννης ο βα-**
 πτιτης απισα λαον ημας σωσ σι, λεγω, ου εϊ ο βζαζεμυρος, η δησιν σωσ δονακωμωμ. 21 **ει αυτη δε τη ιερα ε Σ-**
 εραπισος παλοισ· ετο οδουσ και μαθηται, και πδβματωσ ποιηραλ, η πφλοισ παλοισ εζαεζαπε το βλεπειν. 22 **η**
 ετο κρηθις· ο Ιουσαιω, εϊπεν αυτου, περιβητηεις απεζβελατα Ιωαι· η ε εϊδετη και ηκευσασ· εσ τηφλοισ εβελ λεπεισιν,
 ζαλωι εβελ πατωσ, λεσωσ και λεζιζονται, σωσφ οι ακουοισι, ιεκροι εζαίρωται, ηωζι βζαζιζιζονται· D iij

23 Et beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in me.
 24 Et cum discessissent nuntij Ioannis, cepit de Ioanne dicere ad turbas, Quid existis in desertum videre? arundinē vento agitātā?
 25 Sed quid existis videre? hominem mollibus vestimentis indurum? Ecce, qui in veste pretiosa sunt & deliciis, in domibus regum sunt.
 26 Sed quid existis videre? prophetam? Vtique dico vobis & plusquam prophetam.
 27 Hic est de quo scriptū est, Ecce ego mitto angelū meū ante faciā tuā, qui preparabit viam tuam ante te.
 28 Dico enim vobis, maior inter natos mulierum propheta Ioanne Baptista nemo est, qui autem minor est in regno Dei, maior est illo.
 29 Et omnis populus audiens & Publicani, iustificauerunt Deum, baptizati baptismo Ioannis.
 30 Pharisei autem & legisperiti, consilium Dei speruerunt in semetipsos, non baptizati ab eo.
 31 Ait autem Dominus, Cui ergo similes dicam homines generationis huius, & cui similes sunt?
 32 Similes sunt pueris sedentibus in foro, & loquentibus adinuicem, & dicentibus, Cantauimus vobis tibiis, & non saltastis; lamentauimus, & non plorastis.

abissent autem eam in me offendetur qui non ille & beatus est
 24 כד דין אולו נתכשל בי : 24 כד דין אולו נתכשל בי :
 Ioanne de turbis dicere Iesus cepit Ioannis discipuli
 25 אגיתור ויחנן שרו ישוע למאמר לכנשא על יוחנן
 agitatur vento quæ à arundinē videre in desertum exilis quæ
 26 נפקתון לחורבא למחוא קנינא דמן רוהא מתתויע
 mollibus vestimentis virum ad videndum existis quid non est
 27 ואן לא מנא נפקתון למחוא נברא דנהתא רכינא
 existentes & delicatis gloriosus qui vestibus ij ecce
 28 מישהא אילין דבלכושא משבחה ובפונקא איתיהון
 prophetam ad videndum existis quid non est sunt regum in domibus
 29 ותמלכא אנון : 29 ותמלכא אנון :
 de quo hic est peopheta quæ & plant. vobis ego dico
 30 אומר אנא לכו ויתיר מן נביא : 30 אומר אנא לכו ויתיר מן נביא :
 q cōplanabit faciē tuā ante angelum meū sum mittens ego ecce scripsit
 31 וזכר דהא אנא משרר אנא מלאכי קדם פרצופך דנתקן
 inter natos ppheta quia nō est vobis ego dico ante te
 32 ודחא קדמין : 32 ודחא קדמין :
 in regno autē minimus Baptista Ioannes quāq; maior inter
 33 ורב מן ווחנן מעמדנא ועורא דין כמלכותה
 publicani etiā qui audierat popul⁹ & totus pze eo est maior Dei
 34 ודחא רב הו מנר : 34 ודחא רב הו מנר :
 Pharisei Ioannis baptismo q baptiz. fuerant Deum iustificauerunt
 35 וקן לאלהא דעמדו מעמודיתה דיוחנן : 35 וקן לאלהא דעמדו מעמודיתה דיוחנן :
 baptizati sunt qui nō Dei voluntate apud se calūniati sunt & scripserunt
 36 ווספרא טלמו כנפשהון עבינא דאלהא דלא אתעמדו
 huius generationis homines assimilabo igitur cuiusdam
 37 ודחא : 37 ודחא :
 & clamant in foro qui sedent pueris similes sunt similes sēdētibus
 38 דמן דמין : 38 דמן דמין :
 vobis vltauimus saltastis & non vobis cecinim⁹ & dicūt ad locos
 39 ודחיהון ואמרין זמך לכו ודחא דקרתון ואלין לכו
 Beuistis & non
 40 ודחיהון :

23 και μακαριος οστις εσεν μη σκανδαλισθη εν εμοι. 24 απλδσθητω δε φησιν αρχελεων Ιωαννης ημετε
 λεγην τοις οχλοις απελ Ιωαννη, ο ελληνισσατε εις τιω δημον θεασασθαι; και λαμουν απο αυ ε υρο (αλδου θεασθη)
 25 αρχελε ελληνισσατε ιδειν; απρωτων εν μακαριε ιματιοις ημφοτεσμενοι; ιδου οί εν ιματισματι οσδδωμ εσθ
 φησιν ο παρχοιτεσ εν τοις βασιλειοις εισιν. 26 αρχελε ελληνισσατε ιδειν; απρωτων ημετεσ φησιν αρχελε
 ρην απρωτων. 27 οσος δεσ απελ ο αρχελεσ, δεσ ενω δωποσ ελλω πη αρχελεσ υροσ απρωτων απρωτων
 πασκαυασσ τιω οσδω εν ου εμσπρωδεν ου. 28 λεγω εδρ ομει, μη λίζω εν γηνηποισ γεωαικωσ απρωτωνσ Ιωαννη
 ησ βαπισουδ οσδωσ οστιν. ο δε μικροσποσ οσθη βασιλεια τοσδεσ, μη λίζωσ απρωτωνσ. 29 και πασ οσδωσ απρωτωνσ
 και οσ πελοσαι εδκασωσται πη θεσ, βαπισιδεντεσ η βαπισισμα Ιωαννη. 30 οσ δε φασεσσαισ ησ, οσ ιουμασσ
 βυαλεσ, ησ δεσ οσδωσ απρωτωνσ εις εαυποσ, μη βαπισιδεντεσ απρωτωνσ. 31 ειπ δε ο κυριοσ, δεσ οσδωσ απρωτωνσ
 απρωτωνσ ησ γηαιεσ απρωτωνσ; δε δεσ εισιν ομιοισ; 32 ομιοισ εισιν απρωτωνσ τοις εν αρχελεσ και ημετεσ, δεσ
 απρωτωνσ οσδωσ απρωτωνσ, δε λεγωσται, ησ ησσμελμ ομει, δε εσ απρωτωνσ δεσ εσσμελμ ομει, δε δεσ απρωτωνσ.

vinum bibens nec panem comedens nō Baptista Ioannes enim venit
 אתא ניר יוחנן מעמדנא לא אכל לא חמא ולא שתא חמרא
 hominis filius venit in eo est dæmonium estis & dicentes
 ואמרין אנתון שאדא אית ברך : 34 אתא ברה דאנשא
 & bibax helluo vit ecce estis & dicentes & bibens comedens
 אכל ושתא ואמרין אנתון הא נברא אכולא ושתא
 & iustificata & peccatorum publicanorum & amicus vini
 חמרא ורחמא דמכסא ורחשיא : 35 ואודקרת
 filiis suis omnibus ab sapientia
 חכמתא מן כלהון בנירה :

arcanorum quintæ horam ad tertiam
 רתלת שעין דחמשא רארינא

eum eo vt mādūcāret Pharisæis ex vnus ab eo rogauit autem venit
 36 אתא דין בעא מנה חד מן פרישא דנלעס עמרי
 peccatrix & mulier discubuit illius Pharisæi domū & ingress.
 ועל לביתה דפרישא הוא אסתמך : 37 ואנתתא חטיאה
 Pharisæi quodd in domo sciret & cū illa in ciuitate erat
 אירת הות במדינתא היא וכר ידעת דבביתא דפרישא
 post eum & stetit vnguenti alabastrum accepit accūber illius
 הוא סמך נסכת שטיפתא דבסמא : 38 וקמת בסתריה
 pedes eius lauare lacrymis suis & cepit erat & fletus pedes eius ad
 לות רגלוהי ובכיא הות ושרית בדמעיה מעבעא רגלוהי
 pedes eius erat & osculans eos abstergebat capitis sui & cecibus
 ובסערא דרישא משויה להון ומנשקא הות רגלוהי
 cogitauit q. vocauer. eū ille Pharisæus autē vidisset eū aromate & vngēbat

ומשחא בסמא : 39 כד הוא דין פרישא הוא דקריהי אתחשב
 & que est que esset cognosces esset propheta si ille & dixit apud se
 בנפשה ואמר פנא אלו נביא הוא ידע הוא מן הי ומא
 autē respōdit eum quæ tangit hæc mulier est quia peccatrix fama ei
 טבה דחטיאה היא אנתתא היא דקרכת לה : 40 ענא דין
 ei dixit tibi quod dicā mihi est aliquid Simon ei & dixit Iesus
 ישוע ואמר לה שמעון מדס אית לי דאמר לך אמר לה
 domino vni erant debitores duo Iesus ei dixit Dnē mi dic
 אמר רבי! אמר לה ישוע תרין חובא אית הון לה חד טרא
 denarios & alter centum quinque denarios ei erat debēs vnus debiti
 חובא חד היב הוא לה דינרא המשמא ואחרנא דינרא
 quinquaginta

חמשיין :

33 Ἰωάννης ἦν ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 34 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 35 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 36 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 37 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 38 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 39 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 40 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου. 41 ἔλθων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου, ὁ βαπτιστὴς ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ βαπτίστης ἰωάννου.

33 Venit autem Ioannes Ba-
 ptista neque manducans panem, neque bibens vinum: & dicitis, Dæmonium habet.

34 Venit Filius hominis manducans & bibens: & dicitis, Ecce homo deuorator, & bibens vinum, amicus Publicanorum & peccatorum.

35 Et iustificata est Sapientia ab omnibus filiis suis.

36 Rogabat autem illum quidam de Pharisæis vt mādūcāret cū illo. Et ingressus domum Pharisæi discubuit.

37 Et ecce mulier quæ erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit quòd Iesus accubuit in domo Pharisæi, attulit alabastrum vnguenti.

38 Et stans retrò secus pedes eius lachrymis cepit rigare pedes eius, & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes eius, & vnguento vngēbat.

39 Videns autem Pharisæus, qui vocauerat eum, ait intra se, dicens, Hic si esset propheta, sciret vtique quæ & qualis est mulier quæ tangit eū, quia peccatrix est.

40 Et respondens Iesus dixit ad illum, Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait, Magister, dic.

41 Duo debitores erant cui-dam sceneratori: vnus debebat denarios quingentos, & alius quinquaginta.

42 Non habentibus illis unde redderent, donauit utrisque. Quis ergo eum plus diligit?

43 Respondens Simon dixit, Estimo quia is cui plus donauit. At ille dixit ei, Recte iudicasti.

44 Et conuersus ad mulierem dixit Simoni, Vides hanc mulierem? Intraui in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hanc autem lachrymis rigauit pedes meos, & capillis suis terxit.

45 Oculum mihi non dedisti. hanc autem ex quo intraui, non cessauit osculari pedes meos.

46 Oleo caput meum non unxisti: hanc autem unguento unxit pedes meos.

47 Propter quod dico tibi, Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum, Cui autem minus dimittitur, minus diligit.

48 Dixit autem ad illam, Remittuntur tibi peccata.

49 Et coeperunt qui simul accumbebant, dicere intra se, Quis est hic qui etiam peccata dimittit?

50 Dixit autem ad mulierem, Fides tua te saluam fecit: vade in pace.

C A P. V I I I.

1 Et factum est deinceps, & ipse iter faciebat per ciuitates & castella predicans & euangelizans regnum Dei: & duodecim cum illo.

quis remisit utrisque ad soluendum eis & quia non erat
 ודלית הויה להו למפרע לתרהוון שבק אונא
 puro & ait Simon respondit eum diligit magis ex eis
 ויכל מנהוון יתיר נהביוהו ו ענא שמעון ואמר כבר
 iudicasti recte Iesus ei dixit multa ei cui remisit sic quod is
 נא דהו דאשתבק לה כני אמר לה ישוע תרועאית דנת
 mulierem tu vides Si noni & dixit mulierem illam ad & conuersus
 ואתפני לות הי אנתא ואמר לשמעון הוא אנת אנתא
 autem hanc dedisti non pedibus meis aquam intraui in domum tuam
 ונא לכיתך עלת מינא לרגלי לא יהבת הדא דין
 non tu eos absterxit & capillis suis lauit pedes meos lachrymis
 ונעויה רגלי עבעת ובסערה שוית אנן ו אנת לא
 deoculari pedes meos desit nisi quo ingre. est ecce autem hanc osculatum
 ונתני הדא דין הא מן דעלת לא שלית רגלי למנשקו
 oleo autem hanc unxisti non caput meum oleo
 אנת משחא לרישי לא משחת הדא דין במשחא
 tibi ego dico hoc propter unxit pedes meos unguento
 ונמא רגלי משחת ו הלל הדא אמר אנא לך
 autem is multum dilexit quia multa peccata ei quod remisit
 ונבוקין לה חטהיה סנאא מטל דאחבת כני הו דין
 mulieri illi & dixit diligit paululum ei remittitur ei peccata
 וקיל משתבק לה קליל טחב ו אמר להי אנתא
 dicere quod accubebat illi autem coeperunt peccata tua tibi remitti
 ונבוקין לכי חטהיכו ו שריו דין הנון דכמיכין אמרו
 dixit autem Iesus remittit peccata qui etiam iste qui est apud se
 ונמשהוון מנו הנא דאוי חטהא שבקו ישוע דין אמר
 in pace ito seruaue te fides tua mulieri ei
 ואתא חטהיכו אחתיכי זלי בשלמא
 & Caput
 קפלאון ח
 ieiunij secundae hebdomadis quinta
 דחמשא רשבתא דהרין דעומא
 & viros per ciuitates Iesus erat perstrans hanc post de & hanc
 וזא מן בתר הליו מתכרך הוא ישוע במדינתא ובקוריא
 cum eo & duodecim eius Dei regnum & euangelizans erat & hanc
 נכח הוא ומסבר מלכותא דאל הא ותרעסרתה עמה
 42 מי εχρηται δε αυτων δε αποδουαι, αμφοτεροις εξαλεισαστο. υς ουω αυτων, εστι, πληθε αυτων αμαρτιων
 43 αποκριται δε ο Σιμων ειπεν, καταμεβαιω εν ω το πληθος εξαλεισαστο. ο δε ειπεν αυτω, ορθως ελαμνα
 44 και γραφεις παρς τω γυναικα, η ημω ειπεν, βλεπεις ουτω τω γυναικα; ειση λθον ου εις τω
 ναι, υδωρ οη τω τω μου εν εδωκασ αυτη δε τω δακρυσιον εωρεξη μου τω τω δωκασ, και παρς οη τω τω
 αυτησ εδωμαξε. 45 φημι μοι εν εδωκασ, αυτη δε αφ ησ εισηλθον, υ δει ληθη καταφωτοσ σω μου τω
 δωκα. 46 η αφ τω καταληω μου εν ηλειφασ, αυτη δε μωρω ηλειφω μου τω τω δωκα. 47 εχρηται
 τω, αφωνται αι αμωρτια αυτησ αι πολλαι, οτι ηγαπησε πολυ. ω δε ο ληθη αφιεται, ο ληθη αμαρτια. 48
 αυτη, αφωνται ου αι αμωρτια. 49 και ηρξιασ οι σωμασ ακαμωμοι λεγθη εν ε αυταισ, υς υπασ οσων
 αμωρτιασ αφιηται. 50 ειπε δε παρς τω γυναικα, η πιστεσ ου οστωασ σι περιβυ εις εηρωλη.

Κεφ. η.

1 Και εβλεπε ο παρς οη εχρηται, και αυ τωσ δωδωκε και πολιο και καιμωλω, και ρουστων εν δωκατρησ, ομορποσ τω δωκα
 και αν τω θεω. και οι δωδεκα σω αυτησ, 2 Et mi...

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN